

Раздел Д

ПЛОДОНОСНОСТ КАТО УЧЕНИК

---

1. Себеоценка и нашето правилно стоене с Бога.....	274
2. Разбиране на плодородността част 1: Свобода, плодове, сила и мъдрост	285
3. Разбиране на плодородността част 2: Призван да бъдеш плодороден	296
4. Разбиране на плодородността част 3: Призив и цели	310
5. Дарбите на благодатта.....	322
6. Управление, сеене и жънене	333
7. Ходене във вяра	342

---

1. СЕБЕОЦЕНКА И НАШЕТО ПРАВИЛНО СТОЕНЕ С БОГА

А. СЕБЕОЦЕНКА

а) Ключови стихове

Пс. 139:13-16; Рим. 9:20-21

Рим. 12:3; Еф. 2:10

1 Цар. 16:7

б) Въведение

Себеоценката е благоприятно, похвално, обещаващо и съответстващо мнение за нас самите. Ние може да имаме много висока себеоценка (Рим. 12:3; Гал. 6:3-4) или много ниска (Еф. 2:10). Като ученици на Исус, ние сме специални в Божиите очи. Бог, Създателят на вселената, живее в нас чрез Святия Си Дух (1 Кор. 6:19-20). Ние сме синове на Бога, сънаследници с Исус и споделяме с Исус Неговата слава (Рим. 8:17). Ние сме съживени с Христа (Еф. 2:5) и ни е дадена пълнота в Христа (Кол. 2:10). Действително ние можем да направим всичко чрез Него, Който ни подкрепява (Фил. 4:13), ние сме възкресени с Христа и седим в небесни места (Еф. 2:6). Ние трябва да балансираме величието, което сме в Христа, със смирено приемане на това, което Бог иска от нас да бъдем, и това, което Бог иска от нас да правим.

в) Бог ни направи (Пс. 139:13-16)

Бог ни направи. Той ни познаваше дори преди да сме се родили. Той е достатъчно голям да се справи с нашите най-големи проблеми и да ни избави от тях. Независимо дали сме ниски, високи, дебели, слаби, грозни, хубави, интелигентни, бавни, разумни, стеснителни или общителни, ние трябва да

приемаме себе си, защото това е начина, по който Бог ни сътвори и направил. Той знае, кое е най-доброто и ще осъществи най-доброто в нас, ако Му позволим. Това предполага сътрудничество с Него. Ние не трябва да сме доволни от греха в нашия живот или с проблемите на нашето старо естество, но да сме доволни от начина, по който сме направени. Никога не е имало и няма да има друг човек точно като тебе. Дарбите, които Бог ти е дал и ще ти дава, начинът, по който те е направил, дори обстоятелствата, в които те е поставил, всичко това ще те направи способен да направиш и осъществиш работата, която никой друг не би я извършил толкова добре, колкото ти. Ти си най-подходящият човек за задачата, която Бог те е призовал да извършиш. Ти си направен и оформен от Бога специално за това нещо. Ти си направен по образец, който никога няма да бъде повторен (Рим. 9:20-21).

Никога не трябва да издигаме ръце срещу Божието майсторство. Затова никога не трябва да мразим себе си или да задържаме някаква горчивина или негодувание срещу Господа, защото ни е направил по този начин. Това ще огорчи Божия Свети Дух в нас. Бог поема цялата отговорност за нашето създаване, НО нашето развитие и нашата крайна съдба зависят от нашето сътрудничество с Него. Наш избор е дали ще позволим на Бог да се заеме с това, или не!

Исус промени симоновото име на Петър или Кифа. Той направи това, защото Петър означава 'канара', а Симон означава 'тръстика'. Тръстиката е лесно поклатима от всеки вятър, а канарата е твърда и стабилна. Това би накарало Петър да погледне на себе си по нов начин, правещ го стабилен, когато той не беше стабилен. Исус знаеше, че Петър ще стане стабилната основа на Неговата църква. Петър трябваше да види себе си така, както Бог го вижда. Ние трябва да направим същото. Бог ни вижда, какви можем да станем в Него чрез действието на Неговата любов и сила в нас и чрез нас. Бог не гледа външния образ, но най-вече сърцето (1 Цар. 16:7).

г) Последствията от лошата представа за себе си

Себеоценката е едно от най-важните неща, които притежаваме. Тя влияе върху нашето лично щастие или неговата липса, установява границите на нашето реализиране и ограничава нашата изява. Ако се мислим за малки в Христа, ще извършим малко, но ако мислим положително, ние сме по-способни да осъществим нашия потенциал в Христа Исуса. Ние имаме лоша представа за себе си, когато не можем да избягаме от негативните отношение и внушение за себе си. Ако живеем с тях, три неща се предполага да се случат:

1. Липса на доверие в нас самите.
2. Ние ще бъдем неспособни да открием нашата цел в живота.
3. Приемане на чувство на неуспех, отхвърляне и несигурност.

Повечето хора се опитват да скрият, кои са те в действителност, защото те се страхуват от това. Те си слагат маска и се надяват, че хората няма да разпознаят истинската личност, която е скрита зад нея. Някои неща, които тези хора правят, за да скрият съществените проблеми:

- те са големи бърбровци, за да прикрият липсата на доверие в себе си;
- те са в тълпата, за да прикрият своята несигурност;
- чувствайки се малоценни, те са срамежливи и затворени в себе си, защото се чувстват като една несполука.

В действителност много от социалните ни проблеми могат да възникнат от негативната представа за нас самите, например алкохолизъм, наркомания, престъпна дейност, неподчинение, злоупотреба със секса, разтрогване на бракове, вандализъм, насилие и др.

Ние можем да измамим другите хора, но от Бога не можем да се скрием. Той знае, кои сме ние, и затова няма смисъл да се

крием от Него. Ние трябва да предадем живота си в Неговата ръка и да умрем за себе си. Тогава ще живеем, както Той ни вижда.

д) Последствия от добрата представа за себе си

Ние трябва да преживеем Божията любов и сила. Трябва да знаем, че сме приети от Бога, Който сътвори всичко. Ние трябва да разберем, кои сме ние и кои сме ние в Христа, за да започнем да виждаме себе си така, както Бог ни вижда. Това ще ни помогне да имаме доверие в себе си и в Бога, да се чувстваме сигурни, да познаем приемането, да имаме успех и реализация, др.

Ние всички сме като деца, учейки се да живеем с това, което имаме.

- Ако живеем с критицизъм, ние се учим да осъждаме.
- Ако живеем с враждебност, ние се учим да бием.
- Ако живеем с присмех, ние се учим да се стесняваме.
- Ако живеем със срам, ние се учим да се чувстваме виновни.
- Ако живеем с търпимост, ние се учим да бъдем търпеливи.
- Ако живеем с насърчение, ние се учим да бъдем уверени.
- Ако живеем с благодарност, ние се учим да оценяваме.
- Ако живеем с честност, ние се учим на справедливост.
- Ако живеем със сигурност, ние се учим да имаме вяра.
- Ако живеем с одобрение, учим се да харесваме себе си.
- Ако живеем с приемане и приятелство, ние се учим, как да намерим любов в света.

е) Какъв е Божият начин?

Хората опитват всички възможни начини да накарат себе си да се чувстват добре и да придобият удовлетворение и реализация, например пари, работа, удоволствие, учене, спорт, превъзходство, секс, сила, добър външен вид, хубави дрехи, култове и др. Някои от тези неща имат стойност, но тя е само временна. Те могат да дадат някакво чувство на задоволство, но в определен момент те стават празни, безсмислени и дори опасни.

Бог създаде човека по Свой Собствен образ, за да има общение с Него. Човекът обаче не живя, както Бог искаше, тръгна по своя път и правеше това, което му бе угодно. Това завърши с отделяне от Бога. Човекът се засрами и уплаши, защото беше изгубил благословието от присъствието и любовта на Бога. Човекът скоро разбра, че беше загубил много. Той беше създаден да бъде нещо и да направи нещо за Бога, а сега беше отделен от Него. Това причини на човека криза в неговата себепредстава. Човекът се опита да спечели отново тази изгубена себепредстава, но той никога не разбра напълно, какъв беше проблемът. Той винаги не успяваше, независимо от характера на начинанието. Изглежда винаги има празнота или целенасоченост и реализация.

Исус, Синът на Бога, дойде на земята, защото Той знаеше това. Той дойде, за да възстанови за човека това, което беше загубил и да ни позволи отново да имаме общение с Бога. Исус разбра проблема и Самият Той стана отговор на човечеството (Ин. 14:6). Ние обаче трябва да се обърнем от нещата, които огорчават Бога (напр. греха) и да приемем Исус като Спасител и Господ, тогава Бог ни обещава да ни приеме отново и да ни позволи да преживеем Неговия живот, сила и любов. Той дори ни обещава да ни даде част от Себе Си, наречена Свети Дух, за да ни помогне да живеем живота, за който сме създадени. Живеейки в добрия Божий отговор, ние ще запълним празнотата в нас. Трябва да позволим на Бога да царува свободно в нашия живот и да се освободим от многото идеи, които сме

имали за нашия живот, преди да открием истинския отговор. Това ще отнеме време, но ако позволим на Бога да работи в нас, ние ще бъдем променени, за да бъдем като Него. Той ще ни освободи от нашата неправилна представа за себе си и ще ни направи свободни да живеем с достойнство и по такъв начин, че да изпълним, отредената ни от Бога съдба.

"Защото сме Негово творение, създадени в Христа Исуса за добри дела, в които Бог отнапред е наредил да ходим." (Еф. 2:10)

В. НАШЕТО ПРАВИЛНО СТОЕНЕ С БОГА

а) Ключови стихове

Рим. 6:1-23; Рим. 7:1-25

Рим. 8:1-39; Рим. 12:1-2

2 Кор. 5:17

б) Нашето старо естество беше разпнато с Христа

Когато станем ученици на Исуса, Бог вижда старото ни естество като мъртво. Бог взе нашето старо естество и го разпна с Христос Исус (Рим. 6:6). Ние умряхме и сега живеем с Христа. Ние сме ново създание, старото премина, всичко стана ново (2 Кор. 5:17). Ние станахме правдата на Бога в Исуса (2 Кор. 5:21). Затова ние трябва да считаме себе си мъртви за греха и живи за Бога в Христа Исуса (Рим. 6:11). Това е начинът, по който Бог иска да ни вижда.

Много често като новородени християни, ние виждаме себе си като слаби и неефективни срещу нашето старо естество. Това е напълно погрешно схващане. Ние имаме в себе си силата да се съпротивим на греха и да живеем изцяло победоносен живот в Христа. Нашето старо естество няма силата, нито потенциала да се съпротиви на греха, но то вече е преминало и ние имаме ново естество, родено от Божия Дух, ако му позволим да царува, ще ни направи способни да побеждаваме всички

изкушения и следователно всеки грях. Ние трябва да живеем в доброто на това (Кол. 2:9-15; 3:9-10).

Сатана ще се опита да ни убеди, че това няма да стане, ще се опита да ни заплете отново в греха, дори може да успее. Той иска ние да си мислим, че нямаме никаква сила да спрем да грешим. Но в Христа ние имаме сила не само да се съпротивляваме на греха, но и да го побеждаваме. Ако съгрешим, всичко, което трябва да направим, е да го изповядаме, да се отвърнем от него и да приемем Божието прощение, тогава ще се върнем към положението си на праведници, очистени от греха (1 Ин. 1:9). Ние не сме повече слуги на греха. В действителност ние сме без грях в Христа, освен ако не позволим на греха отново да царува в живота ни.

в) Не позволявайте на греха да ви заплита

"Стойте прочее твърдо в свободата, за която Христос ни освободи и не се заплитайте изново под робско иго." (Гал. 5:1)

Исус Христос ни освободи от нашето грешно естество, затова ние не трябва да позволяваме на Сатана или греха да ни заплитат отново. Това изисква дисциплина и знание, че макар грехът да е "лепкав", той не може постоянно да се лепи към нашето ново естество в Христа, освен ако ние постоянстваме в греха (2 Пет. 2:19-22). В Писанието постоянно сме наставлявани да не поддържаме неблагочестиви неща в живота си. Ние не трябва да вървим по светските пътища (1 Ин. 2:15-17). Като Исус, ние трябва да бъдем в света, но не от света. Трябва да живеем живот, който е угоден на Бога, а това означава да Му служим 100% с нашия живот (Евр. 10:26-39). За да направим това, трябва да се храним с Божии неща, а не с боклука, който светът ни предлага (Кол. 2:20; 2 Тим. 2:4; Фил. 4:8). Грехът не може да ни владее, ако ние не му позволим (Еф. 4:22-24).

"И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служение. И недейте се съобразява с тоя век, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да позна-

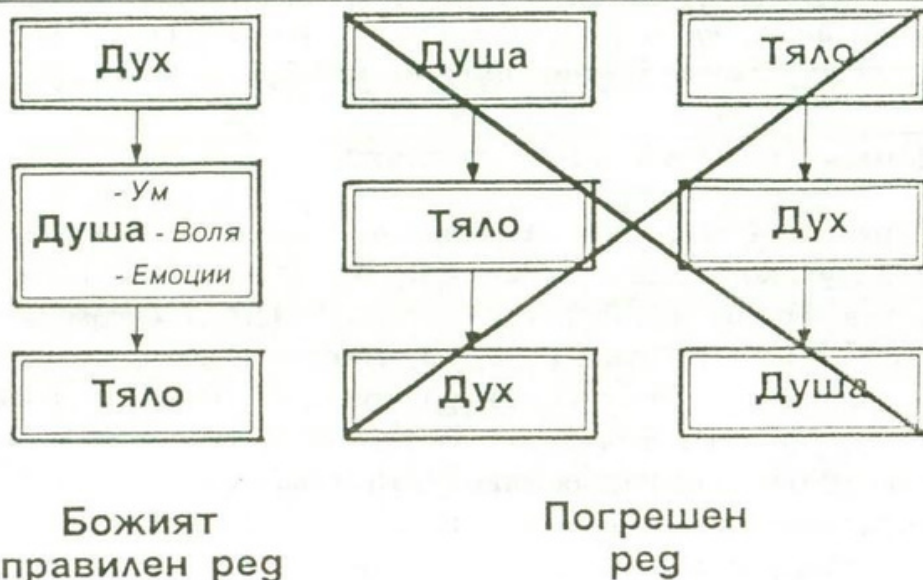

вате от опит, що е Божията воля - това, което е добро, благоугодно Нему, и свършено." (Рим. 12:1-2)

г) Нашият дух трябва да управлява

Ние трябва да позволим на нашия дух, който бе съживен от Святия Дух, когато се новородихме (Ин. 3:5-6; 1 Пет. 1:23), да царува в нашия живот и практика. Нашият дух трябва да владее над нашата душа (т. е. ум, чувства и воля) и нашето тяло. Нашият дух живее и е контролиран от Святия Дух, а Святия Дух познава Божия ум (1 Кор. 2:10-16). Ако Исус е наистина Господ на нашия живот, то тогава нашият дух трябва да управлява всичко в живота ни (Гал. 5:13-26; Рим. 8:1-17). Така трябва да живее исусовият ученик. Това е Божият ред на нещата.

Много християни обаче са издигнали душата, дори тялото в определени области на своя живот и те царуват вместо духа. Ако грешим в някоя област от своя живот, като резултат душата управлява тази област. Ние трябва да изповядаме това и да помолим Бог да ни прости, да приемем неговото очистване и отново да направим Исус Господ на тази област. Така ще възстановим нашия дух, който е под контрола на Святия Дух, да управлява в тази област.

д) Заключение

Ние трябва да умираме всеки ден за себе си и да живеем като Исус Христос (Лк. 9:23). Трябва да считаме себе си мъртви за греха. Не трябва повече да се покоряваме на старото си естество, което не може да отхвърли греха, защото ние сме ново създание в Христа. Ние трябва да живеем така, че нашият дух да контролира живота ни и да не позволява на душата или тялото да се надигат и да управляват. Това означава, че трябва да храним и насърчаваме нашия дух и да избягваме всяко нещо, което би помогнало на душата или тялото да се надигнат и така да съгрешат.

"И тъй, братя, ние имаме длъжност, обаче не към плътта, та да живеем плътски. Защото, ако живеете плътски, ще умрете, но ако чрез духа си умъртвявате телесните действия, ще живеете. Понеже, които се управляват от Божия Дух, те са Божии синове." (Рим. 8:12-14)

е) Въпроси и дискуссионни точки

1. Обвинявате ли Бога за начина, по който изглеждате, или за мястото, където ви е поставил да живеете? Трябва ли?
2. Еремия живя много труден живот като Господен пророк. Мислите ли че знанието, което Бог имаше за него, още когато беше в утробата на майка си, и това, че го постави за пророк на народите преди да се бе родил, щеше да помогне на Еремия? (Ер. 1:4-10). Има ли неща, на които можем да се научим от този пасаж?
3. Защо социалните проблеми, изброени в раздела "Последствия от лошата представа за себе си", се дължат на лошата представа, която човек има за себе си?
4. Като ученик на Исус, Бог ли управлява твоя живот или не? Как ще виждаме тогава себе си?
5. Ние сме умрели за старото си естество като новородени вярващи. Много хора, които са съветвани, не разбират това. Как трябва да съветваме хората в светлината на тази истина? Дискутирайте.
6. Водното кръщение чрез пълно потапяне е публичен знак или заявление, че ние сме умрели за нашето старо естество и сега живеем във възкресения живот на Христа. Живеем ли в доброто на това?
7. Твоят дух контролира ли всяка част от твоя живот? Ако не, какво ще направиш?

ж) Обобщение и приложение

1. Бог ни познаваше преди да сме се родили. Той е подготвил предварително работа за нас, която трябва да изпълним като ученици на Исус.
2. Бог иска да виждаме себе си така, както Той ни вижда.

3. Ако съдействаме на Бога и предадем живота си на Него, ние ще бъдем най-добрите, най-добре обучените хора, които ще изпълнят работата, която Бог има за нас.
4. Повечето от проблемите в света днес водят началото си в неумението на човека да живее така, както Бог първоначално го е създал да живее.
5. Ние трябва да живеем като мъртви за старото си естество, а не като все още живи за него.
6. Нашият дух, който е под контрола на Божия Свети Дух, трябва да контролира всичко в нашия живот.
7. "Следователно и ние, като сме обиколени от такъв облак свидетели, нека отхвърлим всяка тегота и греха, който лесно ни сплита, и с устояване нека тичаме на предлежащото пред нас поприще, като гледаме на Исус начинателя и усъвършителя на вярата ни, Който заради предстоящата Нему радост, издържа кръст, като презря срама и седна отдясно на Божия престол. Защото размислете за Този, Който издържа такова противоречие против Себе Си от грешните, за да ви не дотегва и да не ставате малодушни. Затова "укрепете немощните ръце и ослабналите колена" и направете за нозете си прави пътища, за да не се изкълчи куцото, но напротив да изцелее." (Евр. 12:1-3, 12 и 13).